

คู่มือ
การปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปราม การค้าประเวณี
พ.ศ. 2539

กองคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

คำนำ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 มีวัตถุประสงค์ในการปรับเปลี่ยนโทษอาญาบางประการที่มุ่งต่อการปรับเป็นเงินตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เปลี่ยนเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยที่สร้างขึ้นใหม่ให้ไม่มีสภาพเป็นโทษอาญา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ใช้ดุลพินิจกำหนดค่าปรับที่ต้องชำระให้เหมาะสมกับสภาพความร้ายแรงแห่งการกระทำและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดให้สอดคล้องกัน และในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่มีเงินชำระค่าปรับ อาจขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระค่าปรับได้ โดยไม่มีการกักขังแทนค่าปรับดังเช่นที่เป็นอยู่ในคดีอาญา การเปลี่ยนสภาพบังคับไม่ให้โทษอาญาโดยกำหนดวิธีการดำเนินการขึ้นใหม่เป็นการเฉพาะนี้ ย่อมจะช่วยให้ประชาชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางอาญา และไม่มีประวัติอาชญากรรมติดตัวอีกต่อไป การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้จะปกคลุมกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมและขจัดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย นอกจากนั้นสำหรับกฎหมายบางฉบับที่กำหนดให้มีโทษทางปกครอง แต่บัญญัติให้ฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีอาญาเพื่อบังคับชำระค่าปรับทางปกครองไว้แล้ว สมควรเปลี่ยนโทษดังกล่าวเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นเรื่องใหม่และเป็นที่น่าสนใจต่อผู้เกี่ยวข้องและประชาชน

ภายหลังจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 มีผลใช้บังคับ โดยกำหนดให้เปลี่ยนความผิดทางอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี 1 ท้ายพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัย ซึ่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เป็นกฎหมายในบัญชี 1 ลำดับที่ 87 ที่มีมาตรา 5 เป็นความผิดทางพินัย และผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระ “ค่าปรับเป็นพินัย” ให้แก่รัฐ โดยเริ่มใช้บังคับในวันที่ 25 ตุลาคม 2566 ดังนั้น กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจึงได้จัดทำคู่มือแนวทางการปรับเป็นพินัยตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ฉบับนี้ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เป็นไปอย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางเดียวกัน โดยเนื้อหาของคู่มือฉบับนี้ครอบคลุมกฎหมายที่เกี่ยวข้องและขั้นตอนการดำเนินการปรับเป็นพินัยตั้งแต่การรับทราบ/รับแจ้งเหตุ การแสวงหาข้อเท็จจริง การวินิจฉัยความผิด การแจ้งข้อกล่าวหา การมีคำสั่งปรับเป็นพินัย การรับชำระค่าปรับ การยื่นคำร้องต่อศาล การสรุปสำนวนส่งพนักงานอัยการ ตลอดจนการยุติเรื่อง

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือผู้ปฏิบัติงานในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายทำให้เกิดความสงบเรียบร้อยขึ้นในสังคมและการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ รวมไปถึงการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนต่อไป

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทนำ	1
บทที่ 1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ	2
1.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	2
1.2 เหตุผลและความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565	2
1.3 สาระสำคัญของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	3
บทที่ 2 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	10
สาระสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	10
บทที่ 3 แนวทางปฏิบัติในการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	14
3.1 ความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	14
3.2 การพิจารณาพฤติการณ์การกระทำความผิดตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	14
3.3 การกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และการมอบหมายหน้าที่และอำนาจให้แจ้งข้อกล่าวหาในคดีการกระทำความผิดทางพินัย	16
3.4 ผังขั้นตอนการปรับเป็นพินัย และการใช้แบบปรับพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	18
3.5 ผังกระบวนการปรับเป็นพินัย	19
3.6 แนวทางและวิธีการปฏิบัติงานเพื่อรับชำระเงินค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565	23
3.7 การส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ	29
3.8 การรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ในแต่ละปีงบประมาณ	29
3.9 ถาม - ตอบ	30
ภาคผนวก 1	36
ภาคผนวก 2	37
บรรณานุกรม	38

บทนำ

ที่มาและหลักการ

แนวความคิดของการตรากฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยมาจากความต้องการกฎหมายกลางเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการปรับและระงับคดีที่มีโทษปรับทางปกครอง เนื่องจากแม้ว่าในระบบกฎหมายไทยเริ่มนำโทษปรับทางปกครองมาใช้แทนโทษปรับทางอาญา แต่ยังไม่มียกกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์กลางในการพิจารณาและกำหนดโทษของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ทั้งในด้านสารบัญญัติ วิธีสบัญญัติ และการบังคับคดี ในกรณีที่ไม่มีการชำระค่าปรับ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถนำโทษปรับทางปกครองมาใช้แทนโทษทางอาญาได้อย่างมีประสิทธิภาพและกำหนดมาตรการลงโทษให้เหมาะสมกับการกระทำความผิดและฐานะของผู้กระทำความผิดเพื่อมิให้บุคคลต้องรับโทษหนักเกินสมควร หรือต้องรับภาระในการรับโทษที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันในกรณีที่มีการกระทำความผิดที่ไม่ร้ายแรงแทนการกำหนดโทษอาญาตามที่มาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งเมื่อพิจารณาแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย จะเห็นได้ว่าการกำหนดให้นำ “โทษปรับทางปกครอง” มาใช้แทนโทษทางอาญา และในข้อเสนอแนะของคณะกรรมการพัฒนากฎหมายที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2561 ได้เสนอว่าการนำโทษปรับทางปกครองมาใช้แทนโทษอาญาต้องมีการตรากฎหมายว่าด้วยการดำเนินการปรับและระงับคดีที่มีโทษปรับทางปกครองเป็นการเฉพาะในลักษณะกฎหมายกลางหรือกฎหมายพิเศษที่กำหนดหลักเกณฑ์กลางในการใช้โทษทางปกครองครอบคลุมถึงวิธีการปรับและการจัดการเงินที่ปรับ กำหนดให้มีหน่วยงานกลางในการบังคับใช้กฎหมายเป็นผู้มีหน้าที่และอำนาจลงโทษปรับ เพื่อให้ค่าปรับตกเป็นของแผ่นดินและลดการทุจริตคอร์รัปชัน รวมถึงกำหนดอายุความในการบังคับโทษปรับทางปกครอง โดยข้อเสนอดังกล่าวมีขึ้นก่อนที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาและยกร่างกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการปรับและระงับคดีที่มีโทษปรับทางปกครองเป็นการเฉพาะ เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2561 เพื่อศึกษาและยกร่างกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการปรับและระงับคดีที่มีโทษปรับทางปกครองเป็นการเฉพาะ ซึ่งเป็นข้อเสนอตามแนวคิดหรือระบบกฎหมายที่มีอยู่ในขณะนั้น คือ มีการนำโทษปรับทางปกครองมาใช้แทนโทษอาญาเพื่อช่วยให้ประชาชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดที่ไม่ร้ายแรงไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาและไม่มีประวัติอาชญากรรมติดตัว และต่อมาหลังจากมีการศึกษาเปรียบเทียบในการตรากฎหมายของต่างประเทศในการนำโทษปรับทางปกครองมาใช้สามารถแบ่งได้เป็นสองกลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่หนึ่ง มีการพัฒนาโทษปรับทางปกครองขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาโทษอาญาเพื่อ (overcriminalization) โดยกำหนดให้ศาลยุติธรรมเป็นศาลที่มีอำนาจในการพิจารณาและบังคับคดีกรณีที่มีการโต้แย้งหรือไม่ชำระค่าปรับ โดยจะมีการตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์กลางในการพิจารณาไว้โดยเฉพาะ โดยประเทศในกลุ่มนี้ได้นำแนวทางในการตรากฎหมายของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีมาใช้เป็นแนวทาง¹

2. กลุ่มที่สอง มีการพัฒนาโทษปรับทางปกครองขึ้นมาเพื่อใช้ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการขององค์กรอิสระ ได้แก่ สาธารณรัฐฝรั่งเศส โดยถือว่าการพิจารณาและกำหนดค่าปรับทางปกครองเป็นคำสั่งทางปกครอง ดังนั้น ในกรณีที่มีการอุทธรณ์หรือโต้แย้งการออกคำสั่งจึงอยู่ในอำนาจของศาลปกครอง เว้นแต่มีกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะให้อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม²

¹ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, คู่มือการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 หน้า 1.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 4.

บทที่ 1

กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

1.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- 1.1.1 พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565
- 1.1.2 กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. 2566
- 1.1.3 กฎกระทรวงการชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2566
- 1.1.4 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2566

1.2 เหตุผลและความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565

เหตุผลและความจำเป็น ในการตราพระราชบัญญัติว่าด้วย การปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 77
บัญญัติให้รัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง

แผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายได้กำหนดให้มีการ
ปรับปรุงกฎหมายในการกำหนดโทษอาญาให้เหมาะสมกับ
สภาพความผิดหรือกำหนดมาตรการลงโทษให้เหมาะสมกับ
การกระทำความผิด และฐานะของผู้กระทำความผิด

เพื่อให้บุคคลต้องรับโทษหนักเกินสมควร หรือต้องรับภาระ
ในการรับโทษที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจ
ที่แตกต่างกัน (เนื่องจากกฎหมายที่กำหนดโทษปรับผู้มีฐานะ
ทางเศรษฐกิจดีย่อมสามารถชำระค่าปรับได้ แต่ผู้มีฐานะยากจน
และไม่อยู่ในฐานะที่จะชำระค่าปรับได้จะถูกกักขังแทนค่าปรับ
ซึ่งกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างรุนแรง ซึ่งบางกรณี
ประชาชนเป็นผู้กระทำผิดเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือกระทำไป
เพราะความยากจน และเมื่อกระทำความผิดแล้วจะต้องถูกนำตัว
เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เช่น ถูกจับกุม คุมขัง
พิมพ์ลายนิ้วมือ และลงบันทึกประวัติอาชญากรเป็นประวัติติดตัว
ตลอดไปอันสร้างรอยด่างให้เกิดแก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ กองคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

1.3 สาระสำคัญของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1.3.1 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยและคำสั่งปรับเป็นพินัย

1 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายซึ่งบัญญัติ ความผิดทางพินัยบัญญัติไว้ ถ้ากฎหมายเฉพาะ ซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยไม่ได้บัญญัติไว้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้น ประกาศกำหนด

2 เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว มีอำนาจปรับเป็นพินัย ได้สำหรับอัตราโทษอย่างสูงไม่เกิน 1 หมื่นบาท

3 อัตราโทษอย่างสูงเกิน 1 หมื่นบาท ต้องทำเป็นองค์คณะไม่น้อยกว่าสามคน

4 เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจพิจารณาและสั่งปรับเป็นพินัยได้ ไม่ว่าความผิดเกิดขึ้นในท้องที่ใด

มาตรา 14
แห่งพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
พ.ศ. 2565

**เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
และคำสั่งปรับเป็นพินัย**

1.3.2 หลักการติดต่อสื่อสารในกระบวนการปรับเป็นพินัย

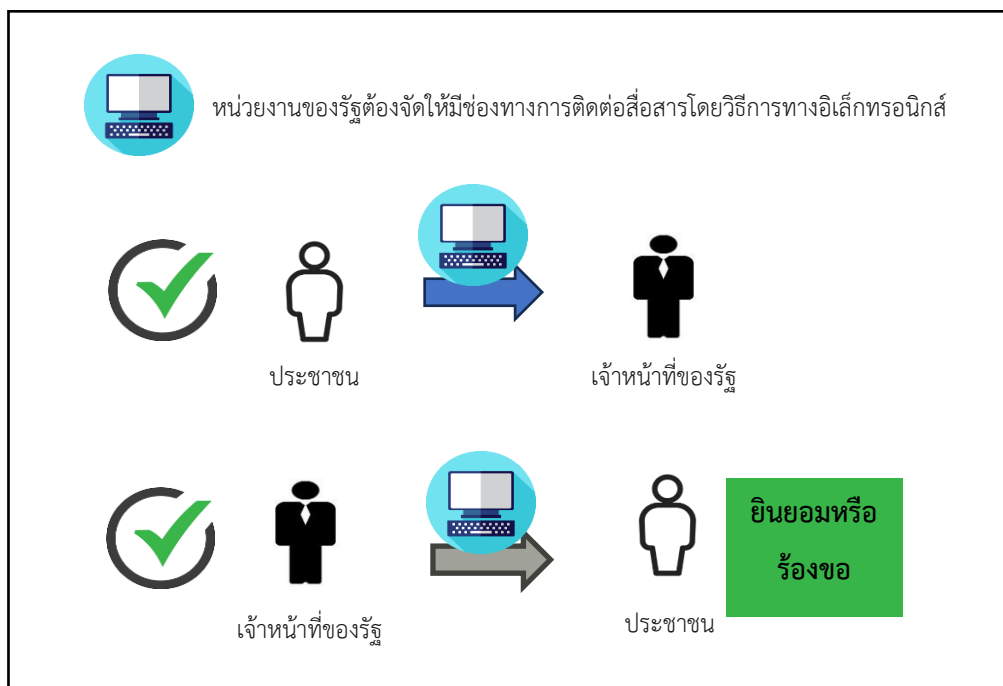
ในกรณีพระราชบัญญัตินี้มีได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้แล้ว

ในกรณีปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าผู้กระทำความผิดทางพินัยไม่สามารถพูดหรือได้ยินหรือสื่อความหมายได้ ให้แจ้งหนังสือหรือเอกสารในรูปแบบที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยสามารถเข้าใจได้หรือจะแจ้งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยทราบด้วยการสื่อความหมายโดยวิธีอื่นก็ได้

ในกระบวนการพิจารณาความผิดทางพินัย หากผู้ถูกกล่าวหา หรือพยานไม่สามารถพูดหรือได้ยินหรือสื่อความหมายได้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานอัยการ หรือศาล จัดหาล่ามภาษามือให้หรือจัดให้ถามตอบหรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร³

นอกจากนี้แล้ว ข้อ 4 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2566 กำหนดให้ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีช่องทางการติดต่อสื่อสารโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นใด

ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นใดมีสิทธิยื่นคำร้อง คำรับสารภาพ คำชี้แจง คำแก้ข้อกล่าวหา การปฏิเสธข้อกล่าวหา การแจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารอื่นใดต่อหน่วยงานของรัฐโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ในการติดต่อสื่อสารที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ดำเนินการติดต่อผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นใดให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้เมื่อผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นนั้นยินยอมหรือร้องขอ⁴

³ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565, มาตรา 6.

⁴ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2566, ข้อ 4.

1.3.3 การแสวงหาข้อเท็จจริง

เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีการกล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามีกระทำความผิดทางวินัยไม่ว่าความผิดนั้นจะเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา นั้น ตามสมควร⁵

เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีการกระทำความผิดทางวินัยเกิดขึ้นไม่ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นเอง มีการกล่าวหา หรือความปรากฏด้วยวิธีอื่นใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเริ่มการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยมิชักช้า⁶

การแสวงหาข้อเท็จจริง

การรวบรวมพยานหลักฐาน

(กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริงฯ ข้อ 5, 6 และ 7)

การรวบรวมพยานหลักฐาน

รวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ รวมถึงพยานหลักฐานที่แสดงความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหา

- ไม่ว่าเหตุจะเป็นในท้องที่ใด เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถแสวงหาข้อเท็จจริงได้ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร
- ยกเว้นหัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะกำหนดเขตอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง อันจะทำให้ทราบว่ามีการกระทำความผิดทางวินัยหรือไม่ และผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด

บุคคลที่ดำเนินการ

- เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเอง
- มอบหมายให้ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐดำเนินการ
- ขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชน ให้ดำเนินการตามที่จำเป็น

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ กองคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ทั้งนี้ ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นผู้วิกลจริตในระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐระงับการแสวงหาข้อเท็จจริงไว้จนกว่าผู้นั้นจะหายวิกลจริต ในกรณีที่คดีขาดอายุความก่อนที่ผู้นั้นจะหายวิกลจริต ให้ยุติเรื่องและจำหน่ายคดีจากสารบบ⁷

การดำเนินการใด ๆ ในคดีความผิดทางวินัยที่มีบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีเป็นผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องดำเนินการโดยคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ⁸

⁵ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565, มาตรา 19.

⁶ กฎกระทรวง การแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงข้อกล่าวหา พ.ศ. 2566, ข้อ 4.

⁷ กฎกระทรวง การแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงข้อกล่าวหา พ.ศ. 2566, ข้อ 11.

⁸ กฎกระทรวง การแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงข้อกล่าวหา พ.ศ. 2566, ข้อ 3.

1.3.4 การแจ้งข้อกล่าวหา เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาตามสมควร

(ข้อ 8 กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริงฯ)

การแจ้งข้อกล่าวหา

 เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้อ 8 วรรค 1	ผู้มีหน้าที่แจ้งข้อกล่าวหา	 หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ข้อ 8 วรรค 2
<ul style="list-style-type: none"> เจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นบุคคลกำลังกระทำความผิดทางวินัย มีพยานหลักฐานซึ่งแทบจะไม่มี ความสงสัยว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดทางวินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวมีอำนาจปรับเป็นวินัย 	เหตุแห่งการแจ้งข้อกล่าวหา	กรณีที่ไม่เข้าเหตุที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะแจ้งข้อกล่าวหาได้ตามข้อ 8 วรรค 1
<ul style="list-style-type: none"> ข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางวินัย ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สิทธิ์จะให้การ <ul style="list-style-type: none"> ☐ กั้น ☐ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง 	สิ่งที่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ★	<ul style="list-style-type: none"> ข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางวินัย ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สิทธิ์จะชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา <ul style="list-style-type: none"> ☐ ภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่า 30 วัน
หนังสือ วาจา 	วิธีการแจ้งข้อกล่าวหา	หนังสือ

★ กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็น **นิติบุคคล** ให้แจ้ง “ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคล” ข้อ 8 วรรค 3

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา, เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นวินัย พ.ศ. 2565

1.3.5 การชี้แจง การแก้ข้อกล่าวหา หรือการยอมรับสารภาพต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ

การชี้แจง การแก้ข้อกล่าวหา การยอมรับสารภาพ

**การชี้แจง การแก้ข้อกล่าวหา
หรือการยอมรับสารภาพต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ**

ผู้ถูกกล่าวหาจะทำเป็น **หนังสือ** หรือทำด้วย **วาจา**
หรือทำโดยวิธีการทาง **อิเล็กทรอนิกส์** ก็ได้
ในกรณีที่ทำด้วยวาจาให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบันทึกไว้
และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามไว้เป็นหลักฐาน
(ข้อ 9 กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริงฯ)

สิทธิแต่งตั้งผู้แทนชี้แจงข้อกล่าวหา

ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิทำหนังสือแต่งตั้งทนายความ
หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว
ให้เป็นผู้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแทนตน
หรือร่วมกับตนได้
(ข้อ 10 กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริงฯ)

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ กองคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

หากผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถดำเนินการภายในกำหนดเวลาอันมิได้เกิดจากความผิดของตน อาจขอขยายระยะเวลาได้ หรือหากเจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นสมควร ก็อาจขยายเวลาและให้ดำเนินการในส่วนที่ล่วงมาแล้วเสียใหม่ได้

การขยายระยะเวลาดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด

(ข้อ 5 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2566)

กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจกระทำการภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎ หรือคำสั่ง

เนื่องจาก

- > มีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจากความผิดของผู้นั้น
- > ผู้นั้นมี**ค่าชั่งภายใน 15 วัน** นับแต่พฤติการณ์เช่นนั้นได้สิ้นสุดลง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นสมควร

เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจขยายระยะเวลาและดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้วเสียใหม่

ทั้งนี้ เมื่อพ้นกำหนดเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าจะผู้ถูกกล่าวหาจะได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ และเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้พิจารณาจากคำชี้แจงหรือคำแก้ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ประกอบกับข้อเท็จจริงที่แสวงหาได้แล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัย ให้ดำเนินการสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา 20 ต่อไป ในกรณีที่ไม่ได้ความว่าผู้นั้นกระทำความผิดทางพินัย หรือมีเหตุตามกฎหมายที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องรับโทษ หรือคดีขาดอายุความแล้ว ให้สั่งยุติเรื่องและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้กล่าวหาทราบ⁹

1.3.6 การออกคำสั่งปรับเป็นพินัย

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565

⁹ กฎกระทรวง การแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงข้อกล่าวหา พ.ศ. 2566, ข้อ 12.

วิธีการแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัย

เมื่อดำเนินการตามมาตรา 19 แล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพยานหลักฐานเพียงพอว่าผู้ใดกระทำความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและส่งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหา หรือตามที่ได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ¹⁰

1.3.7 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าปรับเป็นพินัย

ocs

หลักเกณฑ์การกำหนด ค่าปรับเป็นพินัย

- ❑ คำวินิจฉัยข้อเท็จจริงตามมาตรา 9 (1) เพื่อกำหนดจำนวนค่าปรับเป็นพินัย ในเบื้องต้นก่อน
 - ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้น แก่ชุมชนหรือสังคมจากการกระทำความผิดทางพินัย และพฤติการณ์อื่นอันเกี่ยวกับสภาพความผิดทางพินัย
- ❑ นำข้อเท็จจริงตามมาตรา 9 (2) ถึง (4) มาประกอบ เพื่อใช้เป็นเหตุผลหรือเพิ่มจำนวนค่าปรับเป็นพินัย
 - ความรู้ผิดชอบ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม การกระทำความผิดซ้ำ และสิ่งอื่น
 - ผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดทางพินัย
 - สถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดทางพินัย

ข้อควรพิจารณา :1
กรณีมีผลประโยชน์ที่ได้รับ จำนวนค่าปรับเป็นพินัยต้องไม่ต่ำกว่า ผลประโยชน์ที่ได้รับ แต่ต้องไม่เกิน อัตราขั้นสูงที่กฎหมายซึ่งบัญญัติ ความผิดทางพินัยกำหนดไว้

ข้อควรพิจารณา : 2
กรณียากจนและกระทำผิดโดยจำเป็น กำหนดค่าปรับเป็นพินัยในอัตรา ต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ต้องไม่ต่ำกว่า **50 บาท** หรือไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำ ที่กฎหมายกำหนดไว้

มาตรา 9 และข้อ 6 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565

1.3.8 ช่องทางการชำระค่าปรับทางพินัย

1) โอนเงินเข้าธนาคาร
2) ชำระเงิน ณ หน่วยบริการรับชำระเงินที่เป็นของรัฐหรือเอกชน หรือ ณ จุดรับชำระค่าปรับเป็นพินัยของหน่วยงานของรัฐ

- 3) ชำระเงินผ่านเครื่องรับจ่ายเงินอัตโนมัติ (ATM) ตามบาร์โคดหรือคิวอาร์โคดที่กำหนด
- 4) ชำระเงินด้วยบัตรอิเล็กทรอนิกส์ เช่น บัตรเครดิต บัตรเดบิต บัตรสมาร์ตการ์ด
- 5) ชำระเงินผ่านระบบโมบายล์แบงกิง (Mobile Banking) ตามบาร์โคดหรือคิวอาร์โคดที่กำหนด
- 6) ชำระเงินผ่านระบบอินเทอร์เน็ตแบงกิง (Internet Banking)
- 7) ชำระเงิน ณ สถานที่หรือวิธีการอื่นใดที่สามารถเข้าถึงการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, คู่มือกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยสำหรับประชาชน

นอกจากนี้ ข้อ 3 ของกฎกระทรวงการชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2566 ระบุให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีช่องทางการชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยพิจารณาให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ได้โดยสะดวกอย่างน้อยหนึ่งช่องทาง และหน่วยงานของรัฐจะเรียกค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากค่าปรับเป็นพินัยไม่ได้¹¹

¹⁰ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565, มาตรา 20.

¹¹ กฎกระทรวงการชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2566, ข้อ 3.

1.3.9 การยุติของความผิดทางพินัย คดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติด้วยเหตุดังต่อไปนี้

1) เมื่อมีการชำระค่าปรับเป็นพินัยหรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ แทนค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนแล้ว

2) โดยความตายของผู้กระทำความผิดทางพินัย

3) เมื่อมีการเปรียบเทียบความผิดอาญาตามมาตรา 16 (4) (กรณีการกระทำความผิดเป็นทั้งความผิดทางพินัยและความผิดทางอาญา ถ้าความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้และได้มีการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว)

4) เมื่อคดีขาดอายุความตามมาตรา 11 (มิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายในกำหนด 2 ปี นับแต่วันกระทำความผิด เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยเฉพาะ) หรือพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา 12 (มิได้ชำระหรือชำระค่าปรับเป็นพินัยแล้วแต่ยังไม่ครบถ้วน และเกิน 5 ปี นับแต่วันที่มีคำสั่งหรือคำพิพากษาอันถึงที่สุดฯ) แล้วแต่กรณี¹²

ทั้งนี้ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐบันทึกการกระทำความผิดทางพินัยของบุคคลใดรวมไว้ในบันทึกประวัติอาชญากรรม หรือในฐานะเป็นประวัติอาชญากรรม¹³

1.3.10 การนำส่งค่าปรับเป็นพินัย

ค่าปรับเป็นพินัยต้องนำส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยหรือกฎหมายอื่นจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น¹⁴

1.3.11 การรายงานผลการสั่งปรับเป็นพินัย

ในมาตรา 13 กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรายงานผลการสั่งปรับเป็นพินัยให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดทราบ และให้หน่วยงานของรัฐจัดทำสรุปผลการปรับเป็นพินัยของหน่วยงานเปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทุกปี

¹² พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565, มาตรา 33.

¹³ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565, มาตรา 34.

¹⁴ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565, มาตรา 36.

บทที่ 2

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2539 มีผลใช้บังคับในวันที่ 21 ธันวาคม 2539 โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

1) เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ บทบัญญัติที่มีอยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทกำหนดโทษไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และผู้กระทำการค้าประเวณีส่วนมากเป็นผู้ซึ่งด้อยสติปัญญา และการศึกษา สมควรลดโทษแก่ผู้กระทำการค้าประเวณี และเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้นได้รับการคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นการให้การอบรมฟื้นฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต ในขณะเดียวกันเพื่อเป็นการปราบปรามการค้าประเวณีและเพื่อคุ้มครองบุคคล โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่อาจถูกล่อลวงหรือชักพาไปเพื่อการค้าประเวณี การกำหนดโทษบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือบิดามารดาผู้ปกครองที่มีส่วนรู้เห็นเป็นใจในการค้าประเวณีของเด็กที่อยู่ในความปกครอง รวมถึงกำหนดให้การโฆษณาชักชวนหรือแนะนำตัวทางสื่อมวลชนในลักษณะเป็นการเรียกร้องเพื่อติดต่อในการค้าประเวณี เป็นความผิด

2) นิยามศัพท์สำคัญ

“การค้าประเวณี” หมายความว่า การยอมรับการกระทำชำเราหรือการยอมรับการกระทำอื่นใด หรือการกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการสำส่อนเพื่อสินจ้าง หรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

“สถานการค้าประเวณี” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้เพื่อการค้าประเวณีหรือยอมให้มีการค้าประเวณี และให้หมายความรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการติดต่อหรือจัดหาบุคคลอื่นเพื่อกระทำการค้าประเวณีด้วย

“การคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ” หมายความว่า การอบรมฟื้นฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอบรม และพัฒนาอาชีพ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต

3) สาระสำคัญของกฎหมาย

- มีมาตรการกำหนดโทษและคุ้มครองผู้กระทำการค้าประเวณี โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ที่อาจถูกล่อลวงหรือชักพาไปเพื่อการค้าประเวณี
- เปิดโอกาสให้ผู้กระทำการค้าประเวณีได้รับการอบรมฟื้นฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอบรม และพัฒนาอาชีพ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต
- กำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ก.ค.อ.) และคณะกรรมการคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด (ก.ค.อ. จังหวัด) เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนกฎหมาย

● ให้อำนาจหน้าที่คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ก.ค.อ.) ในการกำหนดนโยบาย วางระเบียบ วิธีการเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ รวมทั้งรับผิดชอบในการประสานงาน และส่งเสริมสนับสนุนในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ในพื้นที่จังหวัด

4) การกำหนดโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

● ผู้กระทำการค้าประเวณี

มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา 5 : ผู้ใดเข้าติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตาม หรือรับเร้าบุคคลตามถนนหรือสาธารณสถาน หรือกระทำการดังกล่าวในที่อื่นใด เพื่อการค้าประเวณี อันเป็นการเปิดเผยและน่าอัปอายหรือเป็นที่ เดือดร้อนรำคาญแก่สาธารณชน	จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
มาตรา 6 : ผู้ใดเข้าไปมั่วสุมในสถานการค้าประเวณี เพื่อประโยชน์ในการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น	จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำเพราะถูกบังคับ หรือตกอยู่ภายใต้อำนาจ ซึ่งไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้	ผู้กระทำไม่มีความผิด
มาตรา 7 : ผู้ใดโฆษณาหรือรับโฆษณา ชักชวน หรือแนะนำด้วยเอกสาร สิ่งพิมพ์ หรือกระทำให้แพร่หลาย ด้วยวิธีใดไปยังสาธารณะในลักษณะที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องหรือการติดต่อเพื่อการค้าประเวณี ของตนเองหรือผู้อื่น	จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

● ผู้ซื้อประเวณีเด็ก

มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา 8 : ผู้ใดกระทำชำเราหรือกระทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ของตนเองหรือผู้อื่นแก่บุคคล อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีในสถาน การค้าประเวณี โดยบุคคลนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม	จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงหกหมื่นบาท

มาตรา	อัตราโทษ
ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี	จำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสองหมื่นบาท
ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อคู่สมรสของตน โดยมีใช้เพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น	ผู้กระทำไม่มีความผิด

● ผู้เป็นธุระจัดหา เจ้าของกิจการสถานการค้าประเวณี ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา 9 : ผู้ใดเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไป ซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี แม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม และไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำภายในหรือนอกราชอาณาจักร	จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท
ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี	จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท
ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี	จำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท
ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งวรรคสอง หรือวรรคสาม เป็นการกระทำโดยใช้อุบาย หลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจ ด้วยประการใด ๆ	ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งวรรคสอง หรือวรรคสาม หนึ่งในสาม แล้วแต่กรณี
ผู้ใดเพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณี รับตัวบุคคลซึ่งตนรู้ว่ามีผู้จัดหา ล่อไป หรือชักพาไปตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว	ระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ แล้วแต่กรณี
มาตรา 11 : ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี	จำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

มาตรา	อัตราโทษ
ถ้ากิจการหรือสถานการค้าประเวณีตามวรรคหนึ่งมีบุคคลซึ่งมีอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีทำการค้าประเวณีอยู่ด้วย	จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท
ถ้ากิจการหรือสถานการค้าประเวณีตามวรรคหนึ่งมีเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีทำการค้าประเวณีอยู่ด้วย	จำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท
มาตรา 12 : ผู้ใดหวังเหนี่ยว กักขัง กระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกายหรือทำร้ายร่างกาย หรือขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ ว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นเพื่อข่มขืนใจให้ผู้อื่นนั้นกระทำการค้าประเวณี	จำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท
ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ (1) ได้รับอันตรายสาหัส (2) ถึงแก่ความตาย	(1) จำคุกตลอดชีวิต (2) ประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
ผู้ใดสนับสนุนในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง	ระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี
ถ้าผู้กระทำความผิดหรือผู้สนับสนุนการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ในสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้	จำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท

● บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา 10 : ผู้ใดเป็นบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของบุคคลซึ่งมีอายุยังไม่เกินสิบแปดปีรู้ว่ามี การกระทำความผิดตามมาตรา 9 วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ ต่อผู้อยู่ในความปกครองของตน และมีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิดนั้น	จำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

บทที่ 3

แนวทางปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

3.1 ความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ที่ถูกกำหนดให้เปลี่ยนความผิดทางอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว ตามกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 ให้เป็น “ความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539” คือ ความผิดตามมาตรา 5

มาตรา 5 บัญญัติว่า “ผู้ใดเข้าติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตาม หรือรับเฝ้าบุคคลตามถนน หรือสาธารณสถาน หรือกระทำการดังกล่าวในที่อื่นใด เพื่อการค้าประเวณีอันเป็นการเปิดเผยและนำอับอาย หรือเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่สาธารณชน มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งพันบาท”

3.2 การพิจารณาพฤติการณ์การกระทำความผิดตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

หลักการ : พฤติการณ์การกระทำความผิดตามมาตรา 5 “ต้องมีการกระทำความผิดครบองค์ประกอบทั้งภายในและภายนอก” โดยพฤติการณ์การกระทำความผิดต้องครบองค์ประกอบตามนิยามของมาตรา 5 จึงจะแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัยได้

องค์ประกอบ		ลักษณะขององค์ประกอบ	คำอธิบาย
ภายนอก	ผู้กระทำ	ผู้ใด	บุคคล
	การกระทำ	เข้าติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตาม หรือรับเฝ้า	● มีลักษณะของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งก็นับว่าเป็นไปตามองค์ประกอบนี้
	วัตถุประสงค์ของการกระทำ	บุคคล	
	สถานที่กระทำ	ตามถนนหรือสาธารณสถาน หรือในที่อื่นใด	● สถานที่อื่นใด ต้องเป็นสถานที่อื่นในทำนองเดียวกับ ถนนหรือสาธารณสถาน ซึ่งหมายถึง สถานที่ที่ประชาชนหรือคนทั่วไปมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้ อาจจะไปติดต่อ เข้าไปได้ไม่ใช่ที่หวงห้าม เช่น ห้องโถงโรงแรม หรือร้านอาหาร
	ลักษณะการกระทำ	- เปิดเผยและนำอับอายหรือ - เป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่สาธารณชน	● มีลักษณะของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งก็นับว่าเป็นไปตามองค์ประกอบนี้ ● การกระทำที่เปิดเผยและนำอับอาย คือ การแสดงตัวต่อหน้าบุคคลอื่นเพื่อที่จะได้ร่วมประเวณีด้วย โดยบุคคลอื่น ในที่นี้หมายรวมถึง สายลับ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริง ทั้งนี้ หากทำในที่ลับไม่ถือว่าเป็นการเปิดเผย และเปิดเผยต้องคู่กับนำอับอายด้วย

องค์ประกอบ		ลักษณะขององค์ประกอบ	คำอธิบาย
			<ul style="list-style-type: none"> ● การทำความตกลงกันสองคน เสนอกันสองคน จะไม่เข้าข่ายความผิดในส่วนของ “เป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่สาธารณชน” ● การกระทำที่เป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่สาธารณชน คือ ตามไปทั่ว
ภายใน	เจตนาพิเศษ	เพื่อการค้าประเวณี	

ตัวอย่างการวิเคราะห์องค์ประกอบความผิดตามมาตรา 5

ตัวอย่างที่ 1 นางสาวเอเดินเข้าไปพุดคุย แนะนำตัวกับนายบี ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อนอยู่บริเวณชายหาดพัทยา และติดต่อชักชวนให้ซื้อบริการทางเพศจากตนเองต่อหน้าบุคคลอื่นที่ผ่านไปผ่านมาในบริเวณนั้นอย่างเปิดเผย นายบีจึงได้ตอบปฏิเสธ แต่นางสาวเอก็ยังรบเร้าโดยแจ้งราคาในการเสนอขายบริการ และให้นายบีต่อรองราคาได้ สร้างความเดือดร้อนรำคาญใจแก่นายบีเป็นอย่างมาก จากนั้นนายบีจึงได้ไปแจ้งกับตำรวจท่องเที่ยว

การวิเคราะห์

องค์ประกอบความผิด					
ผู้กระทำ	การกระทำ	วัตถุประสงค์การกระทำ	สถานที่กระทำ	ลักษณะการกระทำ	เจตนาพิเศษ
นางสาวเอ	ติดต่อชักชวน แนะนำตัว รบเร้า	นายบี	ชายหาดพัทยาซึ่งเป็น สาธารณสถาน	เปิดเผย และเป็นที่ เดือดร้อนรำคาญ	เพื่อการค้า ประเวณี

นางสาวเอมีพฤติการณ์ในการเข้าติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว และรบบเร้า นายบี ที่มาพักผ่อนอยู่บริเวณชายหาดพัทยาเพื่อการค้าประเวณี โดยกระทำอย่างเปิดเผยและเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่นายบี การกระทำความผิดดังกล่าวจึงครบองค์ประกอบความผิดตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

ตัวอย่างที่ 2 เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งจากสายลับ (ขอปิดนาม) ว่ามีการค้าประเวณีภายในโรงแรมแห่งหนึ่ง โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้หาข้อมูลเพิ่มเติมจากสื่อออนไลน์ เช่น ทวิตเตอร์ ที่มีคลิปวิดีโอในลักษณะของการเชิญชวนการค้าประเวณี จากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมได้วางแผนทำการล่อซื้อ ด้วยวิธีการให้สายลับเข้าไปทำการล่อซื้อภายในโรงแรมดังกล่าว ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ตำรวจคนอื่นชุ่มอยู่บริเวณใกล้เคียง เมื่อสายลับเข้าไปภายในห้องพัก ได้พบนางสาวเอ (ผู้ถูกกล่าวหา) สายลับจึงส่งซองกลางเป็นเงินจำนวน 1,500 บาท ซึ่งเป็นค่าตัวในการค้าประเวณี โดยขณะที่นางสาวเอได้ถอดเสื้อผ้าเพื่อสวมใส่เป็นผ้าขนหนู สายลับจึงส่งสัญญาณให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมที่ชุ่มอยู่บริเวณดังกล่าวให้เข้ามาภายในห้องพัก แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และดำเนินการตามกระบวนการของกฎหมายต่อไป

การวิเคราะห์

องค์ประกอบความผิด					
ผู้กระทำ	การกระทำ	วัตถุแห่งการกระทำ	สถานที่กระทำ	ลักษณะการกระทำ	เจตนาพิเศษ
นางสาวเอ	ไม่มี การเข้าติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตาม หรือรับร่ำ	สายลับ	ภายในห้องพักของโรงแรม ไม่ได้จัดว่าเป็นสาธารณสถาน ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539	ไม่ได้มีพฤติการณ์ ที่เป็นการเปิดเผย และน่าอับอาย หรือเป็นที่เดือดร้อน รำคาญแก่สาธารณชน	เพื่อการค้า ประเวณี

การกระทำของนางสาวเอ ไม่ได้มีพฤติการณ์ในลักษณะเข้าติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตาม รับร่ำ หรือพฤติการณ์ประกอบการกระทำที่เป็นการเปิดเผยและน่าอับอาย หรือเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่สาธารณชน การให้บริการทางเพศภายในห้องพักของโรงแรมไม่ได้จัดเป็นสาธารณสถาน การกระทำดังกล่าวจึงไม่ครบองค์ประกอบความผิดตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

3.3 การกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และการมอบหมายหน้าที่และอำนาจให้แจ้งข้อกล่าวหาในคดีการทำความผิดทางพินัย

เพื่อให้การขับเคลื่อนการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้มีการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจในการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 รวมทั้งได้มีการมอบหมายหน้าที่และอำนาจในการแจ้งข้อกล่าวหาในการดำเนินคดีทางพินัย จำนวนทั้งสิ้น 3 ฉบับ ดังนี้

1) ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ลงวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2566 โดยผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามประกาศฉบับนี้จะประกอบด้วย

- ผู้อำนวยการกองคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
- ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
กองคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
- นักพัฒนาสังคมซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป
สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
กองคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

2) ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2567 โดยผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามประกาศฉบับนี้จะประกอบด้วย

- พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด
- ผู้อำนวยการศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว 8 แห่ง
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
- ผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ 4 แห่ง
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
- นักพัฒนาสังคมและนักสังคมสงเคราะห์ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป
กองคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
- นักพัฒนาสังคมและนักสังคมสงเคราะห์ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป
ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว 8 แห่ง
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
- นักพัฒนาสังคมและนักสังคมสงเคราะห์ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป
สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ 4 แห่ง
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
- นักพัฒนาสังคมและนักสังคมสงเคราะห์ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป
สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด

3) คำสั่งกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ที่ 258/2567 ลงวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2567 เรื่อง มอบหมายให้แจ้งข้อกล่าวหาในคดีการกระทำความผิดทางพินัย

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 มีผลใช้บังคับแล้ว ซึ่งในกระบวนการพิจารณาความผิดทางพินัย กรณีมีผู้กระทำความผิดทางพินัยซึ่งมิใช่เป็นกรณีที่จะดำเนินการได้ตามข้อ 8 วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. 2566 กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายมีอำนาจในการแจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัย

เพื่อให้การแจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในข้อ 8 วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. 2566 อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐจึงมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เป็นผู้มีอำนาจในการแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางพินัยต่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในคดีการกระทำความผิดทางพินัยของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

ข้อ	ผังกระบวนการงาน	รายละเอียดงาน
1.	<pre> graph TD A[เหตุปรากฏต่อเจ้าหน้าที่] --> B[กรณีเหตุซึ่งหน้า] A --> C[กรณีเหตุไม่ซึ่งหน้า] B --> D[เจ้าหน้าที่ของรัฐตรวจสอบ] C --> D D --> E[รับแจ้งเหตุกล่าวหา] E --> F[บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา (พินัย 1)] F --> G((2)) </pre>	<p>เหตุปรากฏต่อเจ้าหน้าที่</p> <p>กรณีเหตุซึ่งหน้า/กรณีเหตุไม่ซึ่งหน้า เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีกระทำความผิดทางพินัยเกิดขึ้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเริ่มการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานโดยมิชักช้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - บันทึกคำให้การพยานหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ตามแบบพินัย 3 - กรณีผู้กระทำความผิดทางพินัยไม่ยอมรับสารภาพ ให้ผู้ถูกกล่าวหา/บุคคลอื่นใด ยินยอมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐติดต่อกลับตามแบบพินัย 12/2 เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดเพิ่มเติม ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์หากพยานหลักฐานไม่เพียงพอ <p>การรับแจ้งเหตุกล่าวหา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทุกคนที่พบเห็นการกระทำความผิดทางพินัยสามารถแจ้งเหตุได้ 2) ช่องทาง : แจ้งได้ทางหนังสือ วาจา หรือช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ (ในส่วนของช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปตามที่แต่ละหน่วยงานกำหนด ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการดำเนินการ) 3) เอกสารข้อมูลและหลักฐานในการแจ้ง <ul style="list-style-type: none"> - ข้อเท็จจริงเบื้องต้น โดยระบุลักษณะการกระทำความผิด วัน เวลา และสถานที่ที่กระทำความผิด พยานหรือหลักฐานเชิงประจักษ์ เช่น คลิปเสียง - ข้อมูลบัตรประจำตัวประชาชน ที่อยู่ หรือหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ถูกกล่าวหา (ถ้ามี) ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาต้องให้ความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว - ระบุช่องทางการติดต่อของผู้แจ้ง พร้อมลงลายมือชื่อ กรณีมาแจ้ง ณ ที่ตั้งหน่วยงาน - ให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา (กรณีผู้แจ้งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ) <p>การบันทึกการแจ้งเหตุกล่าวหา</p> <p>กรณีรับแจ้งเหตุกล่าวหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ผู้กล่าวหาบันทึกข้อมูลการกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาตามแบบพินัย 1 - ตรวจสอบข้อเท็จจริงในคำให้การพยาน หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ตามแบบพินัย 3 - ผู้ถูกกล่าวหา/บุคคลอื่นใด ยินยอมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐติดต่อกลับตามแบบพินัย 12/2 เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดเพิ่มเติม ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์หากพยานหลักฐานไม่เพียงพอ (ถ้ามี)

ข้อ	ผังกระบวนการงาน	รายละเอียดงาน
2.	<pre> graph TD A[เจ้าหน้าทีของรัฐตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริง (พินัย 3), (พินัย 12/2) (ถ้ามี) มาตรา 19 พ.ร.บ.ปรับเป็นพินัย] --> B[ไม่มีมูลความผิด] A --> C[มีมูลความผิด] B --> A C --> D[] style D fill:none,stroke:none </pre>	<p>เจ้าหน้าทีของรัฐตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริง</p> <p>ในการแสวงหาข้อเท็จจริง เจ้าหน้าทีของรัฐสามารถ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินการเอง - มอบหมายให้ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐดำเนินการ - ขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนดำเนินการเท่าที่จำเป็น <p>กรณีตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงแล้วมีมูลความผิด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้แจ้งข้อกล่าวหาแบบพินัย 5 เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา <p>กรณีแสวงหาข้อเท็จจริงแล้วไม่มีมูลความผิด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยุติเรื่องตามแบบพินัย 4 พร้อมทั้งแจ้งผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทราบ
3.	<pre> graph TD A[หนังสือแจ้งข้อกล่าวหา (พินัย 5) ข้อ 8 กฎกระทรวง การแสวงหาข้อเท็จจริง] --> B[ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา] B --> C[เจ้าหน้าทีของรัฐพิจารณาคำชี้แจง หรือคำแก้ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ประกอบกับข้อเท็จจริงที่แสวงหาได้] C --> D[ผู้ถูกกล่าวหา ขอขยายระยะเวลา (พินัย 6) ข้อ 5 ระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย] C --> E[ไม่มาชี้แจง] C --> F[ปฏิเสธ (พินัย 7/1, 7/2)] C --> G[ยอมรับ (พินัย 2 หรือ พินัย 7/1, 7/2)] C --> H[มีเหตุไม่ต้องรับโทษ ไม่ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด คดีขาดอายุความ ข้อ 12 กฎกระทรวง การแสวงหาข้อเท็จจริง] E --> I[มีพยานหลักฐานเพียงพอว่า กระทำผิดทางพินัย ข้อ 12 กฎกระทรวง การแสวงหาข้อเท็จจริง] F --> I G --> J((4)) H --> K[] style K fill:none,stroke:none </pre>	<p>การแจ้งข้อกล่าวหา</p> <p>1) กรณีความผิดซึ่งหน้า หรือผู้กระทำความผิดทางพินัยปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าทีของรัฐ</p> <ul style="list-style-type: none"> - แจ้งข้อกล่าวหาตามแบบพินัย 5 หรือ ด้วยวาจา (กรณีแจ้งด้วยวาจาควรมีการบันทึกหลักฐานการแจ้งไว้ด้วย) - แจ้งสิทธิจะให้การของผู้ถูกกล่าวหา () ทันที หรือ () ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง <p>ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา</p> <p>กรณีผู้ถูกกล่าวหาให้การในทันที</p> <ul style="list-style-type: none"> - กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพในทันที และมีได้มีข้อโต้แย้ง ให้เจ้าหน้าทีของรัฐบันทึกการรับสารภาพ โดยให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยลงนามไว้ในแบบพินัย 2 - กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจาในทันทีต่อหน้าเจ้าหน้าทีของรัฐ ให้เจ้าหน้าทีของรัฐบันทึกคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาในทันทีและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามไว้เป็นหลักฐานในแบบพินัย 7/2 <p>กรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือยอมรับสารภาพ ให้บันทึกลงในแบบพินัย 7/1 - กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือยอมรับสารภาพด้วยวาจา ให้เจ้าหน้าทีของรัฐบันทึกคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือยอมรับสารภาพด้วยวาจานั้นและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามไว้เป็นหลักฐานในแบบพินัย 7/2 <p>2) กรณีรับแจ้งเหตุกล่าวหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - แจ้งข้อกล่าวหาตามแบบพินัย 5 พร้อมแนบแบบพินัย 6 (ขอขยายระยะเวลาในการชี้แจงข้อกล่าวหา) และแบบพินัย 7/1 (ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา การยอมรับสารภาพ) ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามที่อยู่ในทะเบียนราษฎร หรือที่อยู่แจ้งไว้กับหน่วยงานของรัฐ <p>ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือยอมรับสารภาพ ให้บันทึกลงในแบบพินัย 7/1 และแจ้งมายังช่องทางตามที่แต่ละหน่วยงานกำหนด - กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือยอมรับสารภาพด้วยวาจา ให้เจ้าหน้าทีของรัฐบันทึกคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือยอมรับสารภาพด้วยวาจานั้นและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามไว้เป็นหลักฐานในแบบพินัย 7/2 - แจ้งสิทธิในการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา

ข้อ	ผังกระบวนการงาน	รายละเอียดงาน
4.	<pre> graph TD A[ข้อ 12 กฎกระทรวง การแสวงหาข้อเท็จจริง] --> B[มีคำสั่งปรับเป็นพินัย (พินัย 8) มาตรา 20 พ.ร.บ.ปรับเป็นพินัย] B --> C[ชำระ] B --> D[ปฏิเสธข้อกล่าวหา/ไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัย มาตรา 23 พ.ร.บ.ปรับเป็นพินัย] C --> E((5)) </pre>	<p>การพิจารณาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ประกอบกับข้อเท็จจริงที่แสวงหาได้</p> <p>1) กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงข้อกล่าวหา หรือปฏิเสธข้อกล่าวหา แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีพยานหลักฐานเพียงพออันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดทางพินัย เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัย หรือกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไร้สารภาพ ให้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยตามที่กฎหมายกำหนด กรณีความผิดซึ่งหน้า หรือผู้ถูกกล่าวหาปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <ul style="list-style-type: none"> - แจ่งคำสั่งปรับเป็นพินัย ตามแบบพินัย 8 <p>หากผู้กระทำความผิดยินยอมจะชำระค่าปรับเป็นพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยโดยตรงต่อผู้กระทำความผิด โดยไม่ต้องส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ถือว่าผู้กระทำความผิดทางพินัยประสงค์ “ไม่ต้องแจ่งคำสั่งปรับเป็นพินัยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ” และให้ผู้กระทำความผิดลงนามไว้เป็นหลักฐาน</p> <p>กรณีรับแจ่งเหตุกล่าวหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งปรับเป็นพินัยตามแบบพินัย 8 ภายในระยะเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำชี้แจงหรือคำแก้ข้อกล่าวหา หรือเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการยื่นคำชี้แจงหรือคำแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจขยายระยะเวลาออกคำสั่งปรับเป็นพินัยได้ครั้งละไม่เกิน 30 วัน แต่จะขยายระยะเวลาการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยเกิน 2 ครั้งไม่ได้ - เมื่อออกคำสั่งปรับเป็นพินัยแล้ว ให้จัดส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ของผู้กระทำความผิดตามทะเบียนราษฎร หรือที่อยู่ที่ได้แจ่งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ พร้อมทั้งแนบเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> (1) แบบพินัย 10 (แบบคำร้องขอผ่อนชำระ) (2) แบบพินัย 11/1 (แบบคำร้องเพื่อขอกำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยตามมาตรา 10 วรรคหนึ่ง) (3) แบบพินัย 11/2 (แบบคำร้องขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยตามมาตรา 10 วรรคสอง) (4) แบบพินัย 12/1 (แบบยินยอมของผู้ถูกกล่าวหา/ผู้กระทำความผิดทางพินัย) <p>2) พิจารณาพบว่าไม่เหตุไม่ต้องรับโทษ ไม่ได้ความว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หรือคดีขาดอายุความ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยุติเรื่องในแบบพินัย 4 พร้อมทั้งแจ่งผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ข้อ	ผังกระบวนการงาน	รายละเอียดงาน
5.	<p>มคาสงบบรบเบบพนีย (พนีย ๖) มาตรา 20 พ.ร.บ.ปรับเป็นพนีย</p> <p>ชำระ</p> <p>ชำระครบ</p> <p>ขอผ่อนชำระ (พนีย 10) มาตรา 9 พ.ร.บ.ปรับเป็นพนีย</p> <p>ยื่นต่อศาล มาตรา 10 พ.ร.บ.ปรับเป็นพนีย</p> <p>ผ่อนชำระครบ</p> <p>ผิดนัดชำระ</p> <p>สรุปสำนวนส่งอัยการ (พนีย 9) มาตรา 33 พ.ร.บ.ปรับเป็นพนีย</p> <p>ปฏิเสธข้อกล่าวหา/ไม่ชำระค่าปรับเป็นพนีย มาตรา 23 พ.ร.บ.ปรับเป็นพนีย</p> <p>ยุติเรื่อง (พนีย 4) มาตรา 33 พ.ร.บ.ปรับเป็นพนีย</p> <p>หมายเหตุ: กฎหมายและระเบียบที่ใช้จึงยังไม่ได้</p>	<p>การชำระค่าปรับเป็นพนีย</p> <p>1) กรณีผู้กระทำความผิดทางพนียยื่นคำร้องขอลดค่าปรับเป็นพนีย หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระค่าปรับเป็นพนีย</p> <ul style="list-style-type: none"> - กรณีผู้กระทำความผิดทางพนียเป็นบุคคลธรรมดาและกระทำความผิดทางพนียเพราะเหตุแห่งความยากจน เหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต อาจยื่นคำร้องเพื่อให้กำหนดค่าปรับเป็นพนีย ต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนดหรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพนีย ให้ใช้แบบพนีย 11/1 และ แบบพนีย 12/1 - กรณีผู้กระทำความผิดทางพนียเป็นบุคคลธรรมดาและไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพนีย อาจขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ ให้ใช้แบบพนีย 11/2 และ แบบพนีย 12/1 - เมื่อได้รับคำร้องแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณาให้คำสั่งต่อไป <p>2) กรณีผู้กระทำความผิดทางพนียชำระค่าปรับเป็นพนียครบถ้วน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้กระทำความผิด - ยุติเรื่องในแบบพนีย 4 พร้อมทั้งแจ้งผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทราบ <p>3) กรณีผู้กระทำความผิดทางพนียขอผ่อนชำระค่าปรับเป็นพนีย</p> <ul style="list-style-type: none"> - บันทึกข้อมูลการขอผ่อนชำระค่าปรับเป็นพนียตามแบบพนีย 10 - พิจารณาการขอผ่อนชำระค่าปรับเป็นพนียตามแนวทางที่กำหนด - หากผู้กระทำความผิดทางพนียผ่อนชำระค่าปรับเป็นพนียครบถ้วน ให้ยุติเรื่องในแบบพนีย 4 พร้อมทั้งแจ้งผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทราบ - หากผู้กระทำความผิดทางพนียผิดนัดชำระค่าปรับเป็นพนียงวดหนึ่งงวดใด โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้การผ่อนชำระค่าปรับเป็นพนียเป็นอันยกเลิก และผู้กระทำความผิดทางพนียต้องชำระค่าปรับเป็นพนียที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลกำหนด หากผู้กระทำความผิดทางพนียไม่ชำระค่าปรับเป็นพนียภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ สรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน และส่งสำนวนตามแบบพนีย 9 ให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป <p>4) กรณีผู้กระทำความผิดทางพนียปฏิเสธหรือไม่รับชำระค่าปรับเป็นพนียภายในเวลาที่กำหนด ในชั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ สรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน และส่งสำนวนตามแบบพนีย 9 ให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป

3.6 แนวทางและวิธีการปฏิบัติงานเพื่อรับชำระเงินค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565

การบันทึกบัญชีการรับและนำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดินแทนหน่วยงานอื่น

กรณีรับเงินเป็นเงินสด อ้างอิงตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0423.3/ว 267 ลงวันที่ 3 สิงหาคม 2558 เรื่อง คู่มือการบัญชีภาครัฐสำหรับส่วนราชการ

ลำดับ	ส่วนราชการผู้จัดเก็บแทน		ส่วนราชการเจ้าของรายได้ (สค.)		กรมบัญชีกลาง	
	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี
1	เมื่อส่วนราชการผู้จัดเก็บแทนรับเงินรายได้แผ่นดินแทนหน่วยงานอื่นให้บันทึกรับเงินรายได้แผ่นดินแทนกันตามประเภทรายได้ ตามคำสั่งงาน นส 03					
	เงินสด	1101010101				
	รายได้ค่าปรับเปรียบเทียบคดี	4201020103				
	เมื่อกรมบัญชีกลางผ่านรายการเอกสาร จะได้ประเภทเอกสาร RC					
	เงินสด	1101010101	ลูกหนี้ส่วนราชการ-รายได้รับแทนกัน	1102050125		
	เจ้าหนี้ส่วนราชการ-รายได้รับแทนกัน	2101020106	รายได้ค่าปรับเปรียบเทียบคดี	4201020103		
2	เมื่อส่วนราชการผู้จัดเก็บแทนนำส่งเงินส่งที่ บมจ.ธนาคารกรุงไทย ให้เลือก “รายได้แผ่นดิน” ใบนำฝากเงินของส่วนราชการผู้จัดเก็บแทนจะได้ประเภทเอกสาร CJ					
	ค่าใช้จ่ายระหว่างหน่วยงาน-หน่วยงานโอน เงินรายได้แผ่นดินให้กรมบัญชีกลาง	5210010103			เงินฝากธนาคารของกรมบัญชีกลาง/คลังจังหวัด...	11010203xx
	พักเงินนำส่ง	1101010112			รายได้ระหว่างหน่วยงาน-กรมบัญชีกลางรับเงิน รายได้แผ่นดินจากหน่วยงาน	4308010103
3	บันทึกการนำเงินส่งคลังในระบบ ตามคำสั่งงาน นส 02-2 ประเภทเอกสาร R3 (เอกสารมีสถานะพักรายการ)					
	พักเงินนำส่ง	1101010112				
	เจ้าหนี้ส่วนราชการ-รายได้รับแทนกัน	2101020106				
	เงินสด	1101010101				
	ลูกหนี้ส่วนราชการ-รายได้รับแทนกัน (ระบุรหัสส่วนราชการเจ้าของรายได้)	1102050125				

ลำดับ	ส่วนราชการผู้จัดเก็บแทน		ส่วนราชการเจ้าของรายได้ (สค.)		กรมบัญชีกลาง	
	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี
	เมื่อกรมบัญชีกลางผ่านรายการเอกสาร จะได้ประเภทเอกสาร R3					
	พักเงินนำส่ง	1101010112				
	เงินสด	1101010101				
	เจ้าหน้าที่ส่วนราชการ-รายได้รับแทนกัน	2101020106	ค่าใช้จ่ายระหว่างหน่วยงาน-หน่วยงานไอออนเงิน รายได้แผ่นดินให้กรมบัญชีกลาง	5210010103	รายได้ระหว่างหน่วยงาน-กรมบัญชีกลางรับเงิน รายได้แผ่นดินจากหน่วยงาน (ส่วนราชการผู้จัดเก็บแทน)	4308010103
	ค่าใช้จ่ายระหว่างหน่วยงาน-หน่วยงาน ไอออนเงินรายได้แผ่นดินให้กรมบัญชีกลาง	5210010103	ลูกหนี้ส่วนราชการ-รายได้รับแทนกัน	1102050125	รายได้ระหว่างหน่วยงาน-กรมบัญชีกลางรับเงิน รายได้แผ่นดินจากหน่วยงาน (ส่วนราชการเจ้าของรายได้)	4308010103

กรณีรับเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) โดยการรับเงินด้วย QR Code ผ่านเครื่อง EDC หรือรับเงินผ่านบริการรับชำระเงิน (Bill Payment) ผ่านระบบ KTB Corporate Online อ้างอิงตามหนังสือกรมบัญชีกลางที่ กค 0410.3/ว 486 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2563 เรื่อง แนวปฏิบัติทางบัญชีในการจ่ายเงิน การรับเงิน และการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment)

ลำดับ	ส่วนราชการผู้จัดเก็บแทน		ส่วนราชการเจ้าของรายได้ (สค.)		กรมบัญชีกลาง	
	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี
1	เมื่อส่วนราชการผู้จัดเก็บแทนรับเงินรายได้แผ่นดินแทนหน่วยงานอื่นให้วันที่รับเงินรายได้แผ่นดินแทนกันตามประเภทรายได้ ตามคำสั่งงาน นส 03					
	เงินฝากธนาคารเพื่อนำส่งคลัง หรือ	1101020601				
	เงินฝากธนาคารรายบัญชีเพื่อนำส่งคลัง	1101020606				
	รายได้ค่าปรับเปรียบเทียบคดี	4201020103				

ลำดับ	ส่วนราชการผู้จัดเก็บแทน		ส่วนราชการเจ้าของรายได้ (สค.)		กรมบัญชีกลาง	
	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี
	เมื่อกรมบัญชีกลางผ่านรายการเอกสาร จะได้ประเภทเอกสาร RC					
	เงินฝากธนาคารเพื่อนำส่งคลัง หรือ	1101020601	ลูกหนี้ส่วนราชการ-รายได้รับแทนกัน	1102050125		
	เงินฝากธนาคารรายบัญชีเพื่อนำส่งคลัง	1101020606	รายได้ค่าปรับเปรียบเทียบคดี	4201020103		
	เจ้าหนี้ส่วนราชการ-รายได้รับแทนกัน	2101020106				
2	เมื่อส่วนราชการผู้จัดเก็บแทนนำส่งเงินผ่านระบบ KTB Corporate Online จะได้ประเภทเอกสาร CJ และระบบบันทึกการนำเงินส่งคลังให้อัตโนมัติ (เอกสารมีสถานะพักรายการ)					
	ค่าใช้จ่ายระหว่างหน่วยงาน-หน่วยงานโอน เงินรายได้แผ่นดินให้กรมบัญชีกลาง	5210010103			เงินฝากธนาคารของกรมบัญชีกลาง/คลังจังหวัด...	11010203xx
	พักเงินนำส่ง	1101010112			รายได้ระหว่างหน่วยงาน-กรมบัญชีกลางรับเงิน รายได้แผ่นดินจากหน่วยงาน	4308010103
	พักเงินนำส่ง	1101010112				
	เจ้าหนี้ส่วนราชการ-รายได้รับแทนกัน	2101020106				
	เงินฝากธนาคารเพื่อนำส่งคลัง หรือ	1101020601				
	เงินฝากธนาคารรายบัญชีเพื่อนำส่งคลัง	1101020606				
	ลูกหนี้ส่วนราชการ-รายได้รับแทนกัน (ระบุรหัสส่วนราชการเจ้าของรายได้)	1102050125				
	เมื่อกรมบัญชีกลางผ่านรายการเอกสาร จะได้ประเภทเอกสาร R3					
	พักเงินนำส่ง	1101010112				
	เงินฝากธนาคารเพื่อนำส่งคลัง หรือ	1101020601				
	เงินฝากธนาคารรายบัญชีเพื่อนำส่งคลัง	1101020606				

ลำดับ	ส่วนราชการผู้จัดเก็บแทน		ส่วนราชการเจ้าของรายได้ (สค.)		กรมบัญชีกลาง	
	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี	ชื่อบัญชี	รหัสบัญชี
	เจ้าหน้าที่ส่วนราชการ-รายได้รับแทนกัน	2101020106	ค่าใช้จ่ายระหว่างหน่วยงาน-หน่วยงาน โอนเงินรายได้แผ่นดินให้ กรมบัญชีกลาง	5210010103	รายได้ระหว่างหน่วยงาน-กรมบัญชีกลาง รับเงินรายได้แผ่นดินจากหน่วยงาน (ส่วนราชการผู้จัดเก็บแทน)	4308010103
	ค่าใช้จ่ายระหว่างหน่วยงาน-หน่วยงาน โอนเงินรายได้แผ่นดินให้กรมบัญชีกลาง	5210010103	ลูกหนี้ส่วนราชการ-รายได้รับแทนกัน	1102050125	รายได้ระหว่างหน่วยงาน-กรมบัญชีกลาง รับเงินรายได้แผ่นดินจากหน่วยงาน (ส่วนราชการเจ้าของรายได้)	4308010103

รายละเอียดรหัสรายได้แผ่นดิน สำหรับการจัดเก็บและนำส่งคลัง

ชื่อประเภท/คำอธิบาย	รหัสบัญชีแยก ประเภท	คำอธิบาย	รหัสศูนย์ต้นทุน เจ้าของรายได้	รหัส รายได้	แหล่งของเงิน
<u>รายได้ค่าปรับเปรียบเทียบคดี</u> - พรบ.ป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539	4201020103	รายได้ค่าปรับที่เก็บจากผู้กระทำผิดกฎหมายในความผิด ที่ระบุโทษปรับ ซึ่งจัดเก็บตามกฎหมายและระเบียบที่มี อยู่ในอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานผู้จัดเก็บ ตาม พ.ร.บ.	0600400000	804	XX19200

การนำส่งเงินรายได้แผ่นดินแทนหน่วยงานอื่นผ่านระบบ KTB Corporate Online กรณีรับเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment)

Krungthai Corporate Online : **GFMIS** > Pay In

1 Fill in Information 2 3

หมายเลขอ้างอิงลูกค้า# CB000067171015 เลือกบัญชีที่รับเงิน

ชำระจากบัญชี Put Keywords or Selected ของผู้จัดเก็บแทน

รหัสศูนย์ต้นทุน Put Keywords or Selected เลือกรหัสศูนย์

รหัสเงินฝากคลังจังหวัด - ต้นทุนผู้จัดเก็บ

วันที่ทำการ 22-06-2024

ชื่อแทนบัญชี -

วันที่รายการมีผล 22-06-2024 ระบุจำนวนเงินที่ต้องการนำส่ง

จำนวนเงิน บาท
 กรุณาระบุจำนวนเงิน

ประเภทเอกสารนำส่ง รายได้แผ่นดิน เลือก รายได้แผ่นดิน

หมายเหตุ(ถ้ามี)
 Maximum 50 characters. ระบุข้อมูล เช่น พรบ.1 มาตรา 5

Additional Information :

ประเภทเอกสารที่นำส่ง R3 เลือก R3

การอ้างอิง ระบุเลขอ้างอิง RYYXXXXXXXX
 กรุณาระบุข้อมูล

รหัสบัญชี 1101020601

Bank Book

รหัสรายได้ ระบุรหัสรายได้ 3 หลัก (804)
 กรุณาระบุข้อมูล

รหัสศูนย์ต้นทุนเจ้าของรายได้ ระบุรหัสศูนย์ต้นทุนเจ้าของรายได้ (0600400000)
 กรุณาระบุข้อมูล

กรอกเรียบร้อยแล้ว กด

Save As Draft Submit

จากนั้นระบบจะขึ้นข้อมูลให้ตรวจสอบอีกครั้ง เมื่อตรวจสอบข้อมูลถูกต้องสมบูรณ์แล้ว กด Confirm

Cancel Confirm

ขั้นตอนการรับชำระค่าปรับเป็นพินัย ผ่านระบบ Bill Payment สำหรับประชาชน

เมื่อได้รับคำสั่งปรับเป็นพินัย (พินัย 8) ใบแจ้งการชำระเงิน

ท่านสามารถชำระเงินค่าปรับเป็นพินัยโดยตรงที่หน่วยงานผู้แจ้งข้อกล่าวหา
หรือนำใบแจ้งการชำระเงินผ่านช่องทางการให้บริการของธนาคารกรุงไทยทุกแห่งทุกช่องทาง
ได้แก่ เคาน์เตอร์ธนาคารกรุงไทย Internet Banking และ Mobile Banking

หลังจากการทำธุรกรรมชำระเงินกับธนาคารกรุงไทยฯ
ท่านจะได้รับเอกสารเป็นหลักฐานการรับเงินของส่วนราชการ

เว้นแต่กรณีที่ผู้ชำระเงินต้องการใบเสร็จรับเงินให้แจ้งความประสงค์มายังส่วนราชการหน่วยงานที่ดำเนินการ
เพื่อออกใบเสร็จรับเงิน และจะส่งให้ผู้ชำระเงินตามที่อยู่ หรือทางอีเมลที่ระบุไว้ในแบบให้ความยินยอม

3.7 การส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา 20 ปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัย ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัย ได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลได้เอง เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจดำเนินการฟ้องคดี โดยไม่ต้องส่งให้พนักงานอัยการ¹⁵

ในกรณีที่ฟ้องคดีต่อผู้ถูกกล่าวหา เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ **อย่างช้าไม่น้อยกว่า สิบห้าวัน (15 วัน) ก่อนวันที่คดีจะขาดอายุความ**¹⁶ โดยสำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดแนวปฏิบัติ ในการส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยให้พนักงานอัยการ ตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๗(พก)/๑๔๔๖๖ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ เรื่อง แนวปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยให้พนักงานอัยการ ทั้งนี้ สามารถศึกษาแนวทางปฏิบัติดังกล่าว ตัวอย่างการกรอกรายละเอียดในแบบพินัย 9 (รายงานการสรุปสำนวน) และตัวอย่างหนังสือราชการได้จากคู่มือการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 (ฉบับสมบูรณ์) ซึ่งปรากฏอยู่ในภาคผนวก

3.8 การรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ในแต่ละปีงบประมาณ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 มาตรา 13 บัญญัติไว้ว่า “ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้สั่งปรับเป็นพินัยรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดทราบและให้หน่วยงานของรัฐ จัดทำสรุปผลการปรับเป็นพินัยของหน่วยงานนั้นแล้วเปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ประชาชนทราบเป็นประจำทุกปี”

ประกอบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2566 ข้อ 9 บัญญัติไว้ว่า ในการรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบตามมาตรา 13 เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจจัดทำรายงานเป็นรายเดือน รายไตรมาส หรือรายปี ตามที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนด โดยให้คำนึงถึงปริมาณคดีความผิดทางพินัย

การจัดทำสรุปผลการปรับเป็นพินัยเพื่อเปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามมาตรา 13 อย่างน้อยต้องระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (1) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐยุติการพิจารณาค่าปรับเป็นพินัย
- (2) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัย
- (3) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐส่งสำนวนให้พนักงานอัยการตามมาตรา 23
- (4) จำนวนคดีที่พนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องคดีต่อศาล
- (5) จำนวนคดีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัย และจำนวนคดีที่ศาลสั่งยกฟ้อง หรือไม่รับไว้พิจารณา
- (6) จำนวนเงินค่าปรับเป็นพินัยทั้งหมดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและจำนวนเงิน ค่าปรับเป็นพินัยทั้งหมดที่ได้รับการชำระ
- (7) จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา 10 โดยแยกคำสั่งตามมาตรา 10 วรรคหนึ่งและวรรคสอง
- (8) ข้อมูลอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้แยกตามประเภทฐานความผิด

การจัดทำข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งสามารถประมวลผลได้

¹⁵ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565, มาตรา 23.

¹⁶ กฎกระทรวง การแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงข้อกล่าวหา พ.ศ. 2566, ข้อ 13 วรรคสอง.

แนวทางปฏิบัติการรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยฯ

ขอให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด ศูนย์เรียนรู้ การพัฒนาสตรีและครอบครัว 8 แห่ง และสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ 4 แห่ง ดำเนินการรายงาน การสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 โดยกรอกข้อมูลของผู้ถูกกล่าวหาและผู้กระทำความผิดลงในตารางข้อมูลการดำเนินการปรับเป็นพินัย ประจำปีงบประมาณ ตามที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้มีหนังสือแจ้งเวียนเพื่อขอรวบรวม ข้อมูลรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา 5ฯ ในแต่ละปีงบประมาณ เพื่อรวบรวมและจัดทำรายงานผล การสั่งปรับเป็นพินัยในแต่ละปีงบประมาณ ผ่านระบบ Google Sheet ซึ่งได้จัดทำแยกตามหน่วยงาน ไว้โดยเฉพาะ ทั้งนี้ ข้อมูลดังกล่าวจะนำไปใช้ในการจัดทำรายงานเพื่อเสนอหัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบ และจัดทำสรุปผลการปรับเป็นพินัยของหน่วยงานเพื่อเปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในลำดับต่อไป ทั้งนี้ สามารถศึกษาตัวอย่างการกรอกข้อมูลได้จากคู่มือการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 (ฉบับสมบูรณ์) ซึ่งปรากฏอยู่ในภาคผนวก

3.9 ถาม - ตอบ

ประเด็นการแสวงหาข้อเท็จจริง

1. กรณีมีเอกสารรับสารภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ยังต้องมีการแสวงหาข้อเท็จจริงหรือไม่

แนวทางการพิจารณา ที่ประชุมหารือแนวทางปฏิบัติของการปรับเป็นพินัย ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 เวลา 13.00 - 16.00 น. ณ ห้องประชุม สค. (DWF Meeting Room) ชั้น 12 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ให้แนวทางไว้ว่า เอกสารรับสารภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คลิปเสียง หรือหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ส่งมาให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย เป็นส่วนหนึ่งในการแสวงหาข้อเท็จจริง ยังสามารถรวบรวมข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้อีก

2. กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับแจ้งเหตุการณ์กระทำความผิดตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณีฯ ซึ่งผู้แจ้งเหตุระบุเพียงฐานความผิด โดยไม่ได้ระบุพฤติการณ์ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงแต่ไม่ปรากฏข้อมูลเพิ่มเติม ทั้งกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหาโดยไม่ชี้แจงเหตุกรณ์ใด ๆ และกรณีที่ยอมรับข้อกล่าวหา จะมีแนวทางวินิจฉัยความผิดอย่างไร

แนวทางการพิจารณา บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่องเสร็จที่ 844/2568 ให้แนวทางไว้ว่า มาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ กำหนดว่าเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีการกล่าวหาหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามีอาการกระทำความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและ รวบรวมพยานหลักฐาน และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาตามสมควร และตามข้อ 4 แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาฯ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเริ่มการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยมิชักช้าจึงเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการ รวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อให้รู้ว่ามีอาการกระทำความผิดทางพินัยหรือไม่และผู้ใด เป็นผู้กระทำความผิด และพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะกล่าวหาผู้กระทำความผิดหรือไม่ แม้จะเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธหรือไม่ให้ข้อมูลใด ๆ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อเท็จจริง ที่แสวงหาได้ประกอบกับคำชี้แจงหรือคำแก้ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) มีพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอว่าผู้ถูกกล่าวหา

กระทำความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและดำเนินการสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป ส่วนกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ารับสารภาพ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบันทึกการรับสารภาพและการไม่ได้แย้ง และให้ผู้กระทำความผิดลงนามไว้เป็นหลักฐาน แล้วออกคำสั่งปรับเป็นพินัย แต่หากไม่ได้ความว่าผู้นั้นกระทำความผิดทางพินัย หรือมีเหตุตามกฎหมายที่ถูกกล่าวหาไม่ต้องรับโทษ หรือคดีขาดอายุความแล้ว ให้ส่งยุติเรื่องและแจ้งให้ถูกกล่าวหาและผู้กล่าวหาทราบต่อไป ทั้งนี้ ตามข้อ 8 ประกอบกับ ข้อ 12 แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา

ประเด็นการแจ้งข้อกล่าวหาและแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัย

3. กรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นชาวต่างชาติ นักท่องเที่ยว หรือเป็นคนต่างด้าวซึ่งไม่มีที่พำนักเป็นหลักแหล่ง การส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยจะต้องส่งไปยังที่อยู่ใด

แนวทางการพิจารณา บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่องเสร็จที่ 84/2567 ให้แนวทางไว้ว่า มาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือตามที่ได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ แม้ชาวต่างชาติ นักท่องเที่ยว หรือคนต่างด้าว ซึ่งไม่มีที่พำนักเป็นหลักแหล่ง จะไม่มีที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร แต่เนื่องจากการที่บุคคลดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น มาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 บัญญัติให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ต้องพักอาศัย ณ ที่ที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเมื่อมีการเปลี่ยนที่พักอาศัย จะต้องแจ้งที่พักอาศัยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานตำรวจ แล้วแต่กรณีด้วย และมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองฯ บัญญัติให้เจ้าบ้าน เจ้าของหรือผู้ครอบครองเคหสถาน หรือผู้จัดการโรงแรม ซึ่งรับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเข้าพักอาศัย จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานตำรวจ แล้วแต่กรณี ด้วย ดังนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงสามารถขอความร่วมมือจากสถานีตำรวจหรือสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในการตรวจสอบข้อมูลที่อยู่ของบุคคลดังกล่าว และส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยไปยังที่อยู่ตามที่บุคคลนั้นได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ได้

4. กรณีที่ไม่ใช่การกระทำความผิดซึ่งหน้า เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องแจ้งข้อกล่าวหาหรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยซึ่งเป็นคนต่างด้าวและไม่อยู่ในราชอาณาจักรภายหลังกระทำความผิดแล้ว หรือผู้กระทำความผิดทางพินัยที่ไม่ปรากฏที่อยู่เป็นหลักแหล่งอย่างไร และหากไม่สามารถติดต่อให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยรับทราบข้อกล่าวหาได้เจ้าหน้าที่ของรัฐจะมีความผิดหรือไม่ หรือต้องดำเนินการอย่างไร

แนวทางการพิจารณา บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่องเสร็จที่ 878/2567

1) กรณีผู้กระทำความผิดทางพินัยซึ่งเป็นคนต่างด้าวและไม่อยู่ในราชอาณาจักรภายหลังกระทำความผิดแล้วนั้น แม้พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ได้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีฯ ให้เป็นความผิดทางพินัย แต่ความผิดอาญาที่มีโทษจำคุกและโทษปรับ ตามมาตรา 6 ถึงมาตรา 12 และมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ยังคงเป็นความผิดอาญา การดำเนินคดีในส่วนความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแก่ผู้กระทำ

ความผิดซึ่งเป็นคนต่างด้าวที่อยู่นอกราชอาณาจักร เช่น การส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา การส่งคำสั่งปรับเป็นพินัย หรือการบังคับคดี จึงอาจใช้วิธีการขอความช่วยเหลือในเรื่องทางอาญาตามพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535 ได้โดยอนุโลม ตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย ได้เคยให้ความเห็นไว้ในเรื่องเสร็จที่ 844/2567 ดังนั้น หน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายควรหาหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินคดีความผิดทางพินัยต่ออัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมาย ซึ่งเป็นผู้ประสานงานกลางตามมาตรา 6 และมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา เพื่อให้ได้ข้อยุติในการดำเนินคดีตามข้อหาหรือนี้ต่อไป รวมทั้งควรแจ้งชื่อและรายละเอียดอื่น ๆ ของคนต่างด้าวผู้กระทำความผิดทางพินัยนั้นให้แก่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และขอความร่วมมือให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองแจ้งให้หน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่ตั้งกล่าวทราบ ในกรณีที่ต้องมาบุคคลต่างด้าวดังกล่าวเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีฯ แก่บุคคลต่างด้าวดังกล่าวต่อไปภายในอายุความ

2) การแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้กระทำความผิดทางพินัยซึ่งไม่ปรากฏที่อยู่เป็นหลักแหล่งนั้น เห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ และข้อ 8 แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการแจ้งหรือแก้ข้อกล่าวหาฯ ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การแจ้งข้อกล่าวหาไว้เป็นการเฉพาะ การแจ้งข้อกล่าวหาจึงต้องปฏิบัติตามมาตรา 6 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ที่บัญญัติว่า ในกรณีพระราชบัญญัตินี้มิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้แล้ว ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่ของรัฐได้แจ้งข้อกล่าวหาโดยยื่นหรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ถิ่นที่ถือเป็นภูมิลำเนาของบุคคลนั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือในกรณีที่บุคคลนั้นยังคงมีชื่อปรากฏอยู่ในทะเบียนบ้านแม้จะไม่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวได้อาศัยอยู่ ณ ที่อยู่ดังกล่าวหรือสถานที่ใดเป็นหลักแหล่ง ย่อมถือว่าเป็นการแจ้งข้อกล่าวหาเป็นหนังสือไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรแล้ว จึงเป็นการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้แล้ว

สำหรับการส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องดำเนินการตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ที่ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ไว้เป็นการเฉพาะแล้วว่า ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยให้ผู้นั้นทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือที่อยู่ตามที่ผู้นั้นได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น แม้บุคคลดังกล่าวจะไม่มีที่พำนักเป็นหลักแหล่ง แต่หากยังคงมีชื่อปรากฏอยู่ในทะเบียนบ้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐก็สามารถส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยไปยังที่อยู่ดังกล่าวได้ ส่วนคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในราชอาณาจักรแต่ไม่มีที่พำนักเป็นหลักแหล่ง แม้จะไม่มีที่อยู่ปรากฏตามเอกสารหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร แต่เนื่องจากการที่บุคคลดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น จะต้องมีการแจ้งที่พักอาศัยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานตำรวจตามมาตรา 37 และมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ด้วย ดังนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงสามารถขอความร่วมมือจากสถานีตำรวจหรือสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในการตรวจสอบข้อมูลที่อยู่ของคนต่างด้าวและส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยไปยังที่อยู่ตามที่บุคคลนั้นได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐได้ ตามความเห็น

คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย ในเรื่องเสร็จที่ 84/2567 หรือในกรณีที่คุณคนนั้นได้มีการแจ้งที่อยู่ไว้ต่อหน่วยงานของรัฐในขั้นตอนการชี้แจงหรือแก้ไขข้อกล่าวหาหรือรับสารภาพ เจ้าหน้าที่ของรัฐย่อมสามารถส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยไปยังที่อยู่ที่คุณคนนั้นได้แจ้งไว้ตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ได้ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ

5. กรณีผู้กระทำความผิดทางพินัยเป็นคนต่างด้าวซึ่งเดินทางกลับประเทศแล้วหรือเป็นผู้ซึ่งไม่ปรากฏที่อยู่ตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรและไม่มีแจ้งที่อยู่ไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาหรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้คุณคนนั้นทราบและดำเนินการปรับเป็นพินัยอย่างไร

บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่องเสร็จที่ 844/2568 ให้แนวทางไว้ว่าการบังคับใช้กฎหมายย่อมเป็นไปตามหลักทั่วไปในเรื่องการใช้เขตอำนาจรัฐตามหลักดินแดน (Territorial principle) โดยรัฐมีอำนาจในการออกกฎหมายและใช้บังคับกฎหมายเหนือบุคคล ทรัพย์สิน และเหตุการณ์ที่อยู่หรือเกิดขึ้นในดินแดนของตนได้ โดยไม่จำกัดว่าคุณคนจะมีสัญชาติหรือไม่ เมื่อเกิดเหตุกระทำผิดกฎหมายในประเทศไทย แม้ว่าผู้กระทำความผิดจะไม่มีสัญชาติไทยย่อมต้องบังคับใช้กฎหมายต่อผู้กระทำความผิดนั้น แต่หากผู้กระทำความผิดเดินทางออกนอกราชอาณาจักรไปแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายแก่ผู้กระทำความผิดได้ ดังนั้น การดำเนินคดีในส่วนความผิดทางพินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นคนต่างด้าวที่อยู่นอกราชอาณาจักร เช่น การส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา การส่งคำสั่งปรับเป็นพินัย การบังคับคดี จะกระทำได้อต่อเมื่อติดตามตัวบุคคลดังกล่าวได้ ซึ่งหากไม่สามารถใช้วิธีการขอความช่วยเหลือในเรื่องทางอาญาตามพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535 ในทางปฏิบัติอาจใช้วิธีการขอความช่วยเหลือหรือประสานงานกับกระทรวงการต่างประเทศเพื่อติดตามบุคคลดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ควรต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าของทรัพยากรที่ราชการจะต้องใช้ไปกับประโยชน์ที่จะได้รับจากการติดตามการปรับเป็นพินัยในต่างประเทศด้วย

โดยที่การกระทำความผิดตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เป็นพฤติกรรมที่ต้องห้ามเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา 12 (8) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 หน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจึงอาจประสานสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง โดยแจ้งชื่อและรายละเอียดอื่น ๆ ของคนต่างด้าวผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิดทางพินัยนั้นให้แก่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเพื่อตรวจสอบและพิจารณาการอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ หากพบคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรและมีเหตุอันควรสงสัยว่าคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการค้าประเวณี อันระบุในมาตรา 12 (8) หรือเกี่ยวข้องกับการนั้นตามข้อมูลที่หน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายแจ้ง และได้ดำเนินการตามมาตรา 19 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองอาจประสานงานให้หน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีแก่คนต่างด้าวดังกล่าวต่อไปภายในอายุความ

6. กรณีที่คำสั่งปรับเป็นพินัยที่ส่งไปทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถูกส่งกลับมายังเจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องจากไม่มีผู้รับ ผู้รับย้ายที่อยู่ หรือไม่สามารถติดต่อได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ ต้องดำเนินการอย่างไร

แนวทางการพิจารณา บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่องเสร็จที่ 84/2567 ให้แนวทางไว้ว่า มาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ บัญญัติว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ส่งคำสั่งปรับ

เป็นพินัยให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือตามที่ได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ โดยในกรณีที่ไม่มีผู้รับ หรือผู้รับย้ายที่อยู่หรือไม่สามารถติดต่อได้นั้น ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามคำชี้แจงของผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัดว่าเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์จะคืนไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับพร้อมระบุวันที่ที่นำส่งและเหตุขัดข้องดังกล่าวให้ผู้ส่งทราบด้วย ดังนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 20 แล้วจึงต้องถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัยตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ที่เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ได้นำส่งและระบุเหตุขัดข้องดังกล่าวไว้ในใบตอบรับ หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดไว้ในคำสั่งปรับเป็นพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องดำเนินการสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา 23 ต่อไป

7. กรณีที่ผู้กระทำความผิดปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ของรัฐและยินยอมจะชำระค่าปรับเป็นพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยโดยตรงต่อผู้กระทำความผิด โดยไม่ต้องส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับได้หรือไม่

แนวทางการพิจารณา บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่องเสรีที่ 84/2567 ให้แนวทางไว้ว่า กรณีที่ผู้กระทำความผิดปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ของรัฐและยินยอมจะชำระค่าปรับเป็นพินัย เช่น กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามีบุคคลกำลังกระทำความผิดทางพินัย หรือมีพยานหลักฐานซึ่งแทบจะไม่มี ความสงสัยว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดทางพินัย และเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย หากผู้ถูกกล่าวหายอมรับสารภาพและมีได้มีข้อโต้แย้ง ข้อ 8 วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. 2566 กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบันทึกการรับสารภาพและการโต้แย้งนั้นไว้ และให้ผู้กระทำความผิดลงนามไว้เป็นหลักฐาน แล้วออกคำสั่งปรับเป็นพินัยเป็นหนังสือตามที่มาตรา 20 ประกอบกับมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ กำหนดไว้ ส่วนกรณีที่บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐส่งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือตามที่ได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับนั้น เป็นข้อกำหนดสำหรับการส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งมีได้อยู่เฉพาะหน้าเพื่อให้มีหลักฐานในการส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยที่ชัดเจน และป้องกันการโต้แย้งเกี่ยวกับขั้นตอนในการส่งคำสั่งหรือปัญหาการตีความวันที่ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัย แต่สำหรับกรณีที่ผู้กระทำความผิดปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ของรัฐและยินยอมจะชำระค่าปรับเป็นพินัยแล้ว หากตีความบทบัญญัติดังกล่าวโดยจำกัดว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก่อน ผู้นั้นจึงจะดำเนินการชำระค่าปรับเป็นพินัยได้ อันเป็นการสร้างขั้นตอนและภาระให้แก่ทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และทำให้กระบวนการปรับเป็นพินัยต้องล่าช้าออกไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่กำหนดให้มีมาตรการปรับเป็นพินัยขึ้นใหม่ เพื่อลดขั้นตอนและกระบวนการในการพิจารณาให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ดังนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งปรับเป็นพินัยให้แก่ผู้กระทำความผิดที่ปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ของรัฐและยินยอมจะชำระค่าปรับเป็นพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงสามารถส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยให้แก่ผู้กระทำความผิดซึ่งปรากฏอยู่ต่อหน้าเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตรงได้

อนึ่ง คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยมีข้อสังเกตสองประการว่า ประการแรก ความเห็นนี้ไม่อาจใช้กับการปรับเป็นพินัยที่อัตราค่าปรับเป็นพินัยสูงเกินหนึ่งหมื่นบาทได้ เพราะเป็นอำนาจขององค์คณะและประการที่สอง หากจะดำเนินการตามความเห็นนี้ให้รอบคอบ กรุงเทพมหานครสมควรปรับปรุงแบบคำสั่งปรับเป็นพินัย โดยเพิ่มข้อความในลักษณะที่แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกปรับเป็นพินัยยอมรับว่ากระทำความผิดจริงและยินยอมชำระค่าปรับ และเพิ่มข้อความว่า “ไม่ต้องแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับอีก” พร้อมลงลายมือชื่อของผู้ถูกปรับเป็นพินัย และต้องมอบคำสั่งปรับเป็นพินัยนั้นให้แก่ผู้ถูกปรับด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานและเพื่อป้องกันการทุจริต

ประเด็นการชำระค่าปรับเป็นพินัย

8. กรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผิดนัดการผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคืนเงินค่าปรับส่วนที่รับชำระไว้แล้วหรือไม่ และต้องดำเนินการอย่างไร

แนวทางการพิจารณา บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่องเสร็จที่ 84/2567 ให้แนวทางไว้ว่า กรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผิดนัดการผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัยงวดหนึ่งงวดใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร มาตรา 9 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ บัญญัติให้การผ่อนชำระเป็นอันยกเลิก แต่ผู้กระทำความผิดทางพินัยยังคงมีหน้าที่ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วนภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนด หากไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน ซึ่งรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเงินค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับชำระไว้แล้วบางส่วน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา 23 ต่อไป ดังนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงไม่ต้องคืนเงินค่าปรับที่ได้รับชำระไว้แล้วให้แก่ผู้กระทำความผิดทางพินัย เว้นแต่จะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีตามมาตรา 25 วรรคสอง หรือศาลจะไม่มีคำสั่งปรับเป็นพินัย หรือมีคำพิพากษาให้ปรับน้อยกว่าที่ผู้กระทำความผิดได้ผ่อนชำระไว้แล้ว

เกร็ดความรู้

1. แนวทางการขอใช้ล่ามสำหรับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นคนต่างด้าวหรือคนต่างชาติ

ที่ประชุมหรือแนวทางปฏิบัติของการปรับเป็นพินัย ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 เวลา 13.00 - 16.00 น. ณ ห้องประชุม สค. (DWF Meeting Room) ชั้น 12 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ให้แนวทางไว้ว่า กรณีต้องการล่ามในการสื่อสารกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นคนต่างด้าวหรือคนต่างชาติ สามารถติดต่อได้ที่ตำรวจท่องเที่ยว ซึ่งจะมีล่ามประจำอยู่ที่สถานีตำรวจท่องเที่ยวทั่วประเทศ สำหรับภาษาพิเศษสามารถแจ้งไปที่ศูนย์รับแจ้งเหตุของตำรวจท่องเที่ยว ซึ่งจะมีล่ามแปล 5 ภาษา

2. หลักเกณฑ์การพิจารณาที่อยู่ตามกฎหมายทะเบียนราษฎร

ที่ประชุมหรือแนวทางปฏิบัติของการปรับเป็นพินัย ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 เวลา 13.00 - 16.00 น. ณ ห้องประชุม สค. (DWF Meeting Room) ชั้น 12 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ให้แนวทางไว้ว่า พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 กำหนดไว้ว่า ทะเบียนบ้านกลางไม่ใช่ทะเบียนบ้าน เพราะฉะนั้นให้ส่งไปที่อยู่ล่าสุดก่อนชื่อถูกย้ายมาอยู่ทะเบียนบ้านกลาง ถ้าคนต่างด้าวอยู่เกิน 6 เดือน ที่อยู่คือ ทร. 13 และที่อยู่ของคนต่างด้าวที่ไม่มีสัญชาติ คือ ทร. 38 ก ส่วนต่างด้าวที่มีวีซ่าต่ำกว่า 6 เดือน ต้องสอบถามจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

ภาคผนวก 1

QR code รวมเอกสารดังนี้

1. กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง
2. แนวทางคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
3. ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2566
4. ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 17 กรกฎาคม 2567
5. คำสั่งกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ที่ 258/2567 เรื่อง มอบหมายให้แจ้งข้อกล่าวหาในคดีการกระทำความผิดทางพินัย ลงวันที่ 23 เมษายน 2567
6. องค์ความรู้
7. แบบพินัย (ฉบับภาษาไทย และภาษาอังกฤษ)
8. หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส 0007(พก)/14426 ลงวันที่ 27 กันยายน 2566 เรื่อง แนวปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยให้พนักงานอัยการ

ภาคผนวก 2

คู่มือการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 (ฉบับสมบูรณ์)

บรรณานุกรม

กองกฎหมายกระบวนกรยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2567). คู่มือกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฉบับประชาชน.

บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่องเสร็จที่ 84/2567 เรื่อง การเทียบตำแหน่งข้าราชการกรุงเทพมหานครเพื่อแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย การส่งคำสั่งปรับเป็นพินัย และการดำเนินการอื่นในกรณีที่มีการผิดนัดการผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มกราคม 2567

บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่องเสร็จที่ 878/2567 เรื่อง การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย กรณีการกระทำความผิดตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรกฎาคม 2567

บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่องเสร็จที่ 844/2568 เรื่อง การปรับเป็นพินัยตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรกฎาคม 2568

อรรถลักษณะ ลาพินี กรรมการร่างกฎหมายประจำสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2565). คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.

สำนักตุลาการทหาร กรมพระธรรมนูญ. (2566, 14 มิถุนายน). การจัดการความรู้ของ ธน. ประจำปี 2566 การปรับเป็นพินัย. สืบค้นจาก <https://anyflip.com/bgufj/djqf/basic>

หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส 0007(พก)/14426 ลงวันที่ 27 กันยายน 2566 ถึงปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง แนวปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยให้พนักงานอัยการ